

пуковник у пензији
Вуковић Влатко
Бошка Петровића 7/1
Београд
10.01.2002. године

Т 30. А

Дејства јединице у времену
од 27.04. до 28.04.1999. године,
изјаву, д о с т а в љ а .-

КОМИСИЈИ ЗА САРАДЊУ СА МКТЈ
- Експертском тиму -

На основу захтева Комисије за сарадњу са МКТЈ дајем следећу изјаву:

У времену од 03.08.1998. године до 16.06.1999. године обављао сам дужност команданта 2.мтб, 549.мтбр у Ђаковици.

У времену од 27.04. до 30.04.1999. године са делом јединице учествовао сам у блокади села Кореница и Меја.

Због појачаног дејства терориста на простору Рацај – Рамац, 26.04.1999. године добио сам задатак да са делом јединице поседнем линију блокаде Чабрат (Кодра Кикес) – река Ереник, у циљу спречавања извлачења ШТС преко реке Ереник и даље ка Албанији. Претрес терена и уништење откривених ШТС вршиле су јединице МУП-а од комуникације Ђаковица – Пећ. За извршење задатка ангажовао сам три стрељачка вода, вод војне полиције, одељење везе и санитетско одељење.

27.04.1999. године (први дан дејстава) око 03,30 часова извршен је покрет јединице и до 06,00 часова поседнута линија блокаде. Командно место је било у напуштеној кући између села Меја и Кореница на путу Ђаковица – Кореница. Први сукоб са ШТС јединица је имала око 08,30 часова у рејону гробља у селу Кореница. Из извештаја командира вода потпоручника Митић Драгана сазнао сам следеће: око 08,30 часова у рејону гробља у селу Кореница приметио је групу људи (око 50). Послао је патролу да провери одакле су и да им каже да се врате својим кућама. Када је патрола пришла до гробља, из групе цивила на њу је отворена ватра и бачена једна бомба од чега је теже рањен војник Вучковић Добрица, а лакше војник Лападатовић Мирослав. Када је командир стигао са појачањем терористи су побегли у оближње кућа, а цивиле је пропустио ка Ђаковици, то јест ван простора извођења борбених дејстава.

Наредио сам му да остане на линији блокаде, да укаже прву помоћ и извуче рањене до асвалтног пута ради транспорта до болнице. Послао сам старијег водника Вукадиновића са санитетским возилом да превезе рањенике у војну болницу у Ђаковицу. У току извлачења рањеника, терористи су из кућа у Кореници отварали ватру на војнике и санитетско возило. По неутралисању терориста рањени војници су превезени у војну болницу у Ђаковици. ШТС су вероватно побегле ка селу Рамоц.

Цело поподне путем од Коренице ка Ђаковици пролазили су цивили, углавном жене са децом, у групама од 20 до 50. Зауостављање и контролу цивилног становништва нисмо

вршили, нити смо имали било какав контакт са њима, сем што су им поједини војници дали храну и воду.

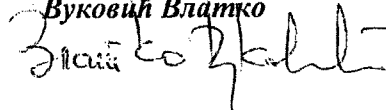
Тврдим да је моја јединица отварала ватру само по наоружаним терористима и да ни на који начин није приморавала становништво да се исели из својих кућа. Било је примера да се комплетне породице Шиптара склоне код својих комшија Срба. Само је у кући Вукадиновића у засеоку Цуфодољ било десетак фамилија. Пошто су терористи отерани са овог подручја, предвече су се цивили вратили у своје куће и нису их напуштали све време рата.

Авијација НАТО је цео дан летела и у више наврата дејствовала по ширем рејону Ђаковице. Посебно интензивна дејства имали су по рејону Кошаре.

Пошто су јединице МУП-а извршиле претрес села Кореница линија блокаде са реке Ереник је померена до пута Ђаковица – Кореница где смо и заноћили.

пиковник у пензији

Вуковић Владко

пуковник у пензији
Вуковић Влатко
Бошка Петровића 7/1
Београд
10.01.2002. године

T-

Дејства јединице у времену
од 27.04. до 28.04.1999. године,
изјаву, д о с т а в љ а .-

КОМИСИЈИ ЗА САРАДЊУ СА МКТЈ
- Експертском тиму -

28.04.1999. године (други дан дејстава) део јединице је био на линији блокаде Чабрат – Кореница.

У току ноћи око 02,00 часова ШТС су покушале да се извуку преко положаја вода војне полиције, рејон Кодра е Кикес, ка Ђаковици, али су у томе спречени. Највероватније је убијено једно лице, иако тело ујутру није нађено, а заплена је већа количина муниције и мина за ручни бацач.

И овог дана су путем ка Ђаковици пролазили цивили. Нисмо вршили заустављење ни контролу цивила.

Око 14,30 часова у рејону Кодра е Кикес рањен је у главу војник Летић Бранимир из вода војне полиције.

Око 16,00 часова јединице МУП-а су завршиле претрес терена, а ја сам добио задатак да јединицу вратим у рејон одбране батаљона. Један ојачани вод сам оставио на овом терену још два дана ради контроле села Рамоц и Рацај, али ШТС нису примећене.

У овој акцији сам имао једног теже рањеног војника и двојицу лакше.

За наводно почињене злочине у рејонима Кореница и Меја први пут сам чуо крајем 2001. године, а детаљније сам прочитао у књизи Фонда за хуманитрано право "Косово како виђено – тако речено". По сазнању за наводне злочине обавио сам разговор са старешинама, које су учествовале у овој акцији, као и са појединим војницима и одговорно тврдим да ја и припадници јединице, којом сам командовао у овој акцији, нисмо извршили никакав злочин у овим рејонима. Такође немам сазнања да је то учинила нека друга јединица.

Пуковник у пензији
Вуковић Влатко
